

[Jens Møller]

både hans eget og det andet parti, der er med i regeringen, hvis man her, når det virkelig kneb, smed det hele fra sig.

Kristeligt folkeparti har sagt, og det står vi ved, at vi på forhånd er positive over for det regeringsindgreb, der kommer. Det betyder naturligvis ikke, at vi er ligeglade med indholdet, men det betyder, at vi vil gå til det med meget stor positivitet, og vi vil strække os langt, fordi vi ved, at alternativet til et sådant indgreb sandsynligvis vil blive en arbejdskamp, der kun har én sikker virkning, og det er, at vi alle bliver fattigere, og at de uansvarlige kredse i dansk politik vil trænge fremad. Og det kan ingen af os være interesseret i.

Formanden:

For en ordens skyld må jeg vist gøre opmærksom på, at formanden ikke opfatter den foreslåede dagsorden som værende i strid med grundloven. Man har altid lov at henstille til statsministeren. Hvad statsministeren så vil gøre ved det, er statsministerens sag.

Ib Christensen (DR):

Jeg skal indlede med at opsummere følgende punkter i den økonomiske politik, som retsforbundet anbefaler.

For det første en regeringserklæring om, at man vil respektere arbejdsmarkedets fri forhandlings-, aktions- og aftaleret og i tilfælde af konflikt kun gribe ind på isolerede områder, hvor menneskers liv eller helbred måtte trues. Derved vil man tvinge organisationerne til seriøse og ansvarlige forhandlinger, og dette er vel nok det yderste bud på at sikre en fredelig løsning på overenskomstsituationen under arbejdsmarkedets parter frie og ansvarlige afgørelser.

For det andet Danmarks udtræden af valutastangen gennem en kronefrigivelse, som omgående vil forbedre erhvervslivets konkurrencedygtighed og beskæftigelse. Vi har gennem medlemskabet af valutastangen og nu altså EMS-systemet fået en reel kroneopskrivning, der helt er ude af trit med vores valutas realøkonomiske værdi, og derved har vores erhvervsliv haft fantastisk ugunstige betingelser at konkurrere med udlandet på.

For det tredje gennemførelse af en løbende værdistigningsafgift på jord; derved imødekommes et lønmodtagerkrav. Samtlige løn-

modtagerorganisationer har krævet som forudsætning for tilbageholdenhed, at der gribes ind over for de arbejdsfrie gevinster på jord. Samtidig vil erhvervslivet ved stop for jordspækulationen og en inddragelse af jordværdistigningerne i samfundet få den investeringskapital, som i øjeblikket med fatal virkning for erhvervslivets muligheder for at tiltrække sig kapital i dag passivt anbringes i fast ejendom.

Kombinationen af punkt 2 og 3, altså en fri kronekurs og en værdistigningsafgift på jord, der også opsamler eventuelle inflationære virkninger af en kronefrigivelse, vil muliggøre en mærkbar rentesækning til gavn for erhvervenes omkostninger og huslejeniveauet. Vi holder bl. a. den høje rente, fordi man vil tvinge erhvervslivet og andre til at låne i udlandet; det bliver ikke så påkrævet, når man gennemfører en kronefrigivelse. Da renteomkostningerne er af overordentlig stor betydning for erhvervslivet med den enormt høje rente, vi har, indebærer dette en betydelig lettelse i erhvervslivets konkurrenceforhold og også en afdæmpning af det tårnhøje huslejeniveau i nybyggeriet.

For det femte et forslag til arbejdsmarkedets parter om at erstatte den nuværende dyrtidsregulering med et velstandstal, så indkomstudviklingen sker i takt med stigende velstand i stedet for med voksende fattigdom gennem udefra kommende prisstigninger. Vi synes i og for sig, det er barokt, at fordi landet bliver fattigere på grund af højere oliepriser og andre udefra kommende prisstigninger, så regulerer vi alle sammen vores indkomster op, og derfor synes vi, det vil være en god idé for arbejdsmarkedets parter at ændre dyrtidsreguleringen. Men det er noget, som arbejdsmarkedets parter selv skal afgøre, vil jeg gerne understrege.

For det sjette gennemførelse af en skatte- og boligreform, hvor skatten på arbejdsindkomster lettes i kraft af værdistigningsafgiftens provenu og en aftrapning af boligsubsidier for alle, der selv magter at klare deres boligudgifter. Ved en sådan skatte- og boligreform kan vi lette den brandhårde marginalbeskatning af arbejdsindkomster og sikre, at der ikke sker en oppustning i hjemmemarkedsektoren til skade for de importkonkurrerende erhverv og eksporterhvervene.

For det syvende en skattelettelse på den direkte indkomstbeskatning, der yderligere